

Motion av Theréz Randquist, Ole-Jörgen Persson, Tom Hedrup, Per Rosencrantz, Peter Jönsson (alla M) om ekonomiskt våld i destruktiva relationer

Ekonomiskt våld kan många gånger vara en anledning till att kvinnor inte kan lämna destruktiva och farliga relationer. En central del av det ekonomiska våldet handlar om kontroll. Om kvinnan exempelvis står som delägare till parets gemensamma bostad är det inte ovanligt att den våldsamma partnern vägrar att sälja bostaden. Den utsatta kvinnan kan därför inte köpa sig ett nytt hem. Även om kvinnan stått många år i bostadsförmedlingens kösystem, så kan hon heller inte få en ny bostad eftersom reglerna kräver att hon först kan visa att den tidigare bostaden är såld, eller att hon inte längre äger något annat boende. Det blir ett moment 22 som omöjliggör att kvinnan kan lämna relationen då hon är fastlåst ekonomiskt.

Kvinnans ekonomi – och därmed hennes frihet – är låst i det gemensamma hemmet, som också är platsen för hennes rädsla. Detta är ett exempel på ekonomiskt våld i praktiken. Det är en form av maktutövning där samhällets regler oavsiktligt bidrar till att förövaren behåller kontrollen. När systemen inte tar hänsyn till detta, blir de i realiteten en förlängning av det våld som kvinnan försöker fly ifrån.

Idag finns det dock inga regler eller föreskrifter inom stadens bostadsförmedling som tar hänsyn till situationer som denna, det vill säga vad den våldsutsatta behöver göra för att kunna lämna en utsatt boendesituation när det handlar om ekonomiskt våld. Att förstå detta perspektiv och genomföra detta är att hjälpa de personer som lever i rädsla och stannar kvar i relationer av tvång och våld. Vi behöver ett bostadssystem som hjälper dessa personer till eget boende, bort från deras förövare, inte ett som låser fast dem.

Därför anser jag att det behöver tas fram nya klausuler för personer som söker bostad genom Stockholms bostadsförmedling och som befinner sig i eller nyligen har lämnat en våldsam relation utöver den som redan finns kopplad till utsatta bostadssökande i Stockholms kommun. Detta gäller de som redan har en adekvat kötid och inte är i behov av förtursregeln.

Hur ett sådant system skulle kunna utformas lämnar jag till expertisen att bedöma. Att äga ett boende ska inte, i fall som dessa, utgöra ett hinder för att använda sin köplats. Man kan därför exempelvis tänka sig ett system där den utsatta parten kan få ett boende via kön om hen kan styrka att hen lever i en våldsam relation. En sådan föreskrift i köreglerna skulle inte kosta bolaget något i praktiken, men kan bidra starkt till att rädda människor ur fastlåsta och mycket svåra situationer.

Att ekonomiskt våld ens är möjligt idag beror delvis på att det existerar ett glapp mellan system och verklighet: juridiken, bostadsmarknaden och skyddssystemen hänger inte ihop på ett sätt som tar hänsyn till maktobalansen i våldsamma relationer. Stockholms stad, och dess bostadsförmedling, måste visa att man ser och förstår det ekonomiska våldet som pågår, och vågar och vill stå upp för kvinnors rätt till trygghet och självständighet, i hela Stockholms län.

Mot bakgrund av detta föreslår jag kommunfullmäktige att besluta:

1. Att ge Bostadsförmedlingen i Stockholm AB i uppdrag att utreda möjligheten att justera och förtydliga sina riktlinjer i syfte att underlätta för människor som lever med ekonomiskt våld att få en hyresrätt via bostadsförmedlingens kösystem.